

# EUROOPA PARLAMENT

2004



2009

---

*Konsolideeritud õigusloomega seotud dokument*

11.12.2007

EP-PE\_TC2-COD(2005)0211

**\*\*\*II**

## **EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT**

vastu võetud teisel lugemisel 11. detsembril 2007. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/.../EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (Merestrateegia raamdirektiiv) (EP-PE\_TC2-COD(2005)0211)

PE 399.552

**ET**

**ET**

## **EUROOPA PARLAMENDI SEISUKOHT**

**vastu võetud teisel lugemisel 11. detsembril 2007**

**eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/.../EÜ,  
millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik  
(Merestrategia raamdirektiiv)**

**(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,<sup>1</sup>

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust,<sup>2</sup>

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> ELT C 185, 18.8.2006, lk 20.

<sup>2</sup> ELT C 206, 29.8.2006, lk 5.

<sup>3</sup> Euroopa Parlamendi 14. novembri 2006. aasta seisukoht (ELT C 314 E, 21.12.2006, lk 86), nõukogu 23. juuli 2007. aasta ühine seisukoht (ELT C 242 E, 16.10.2007, lk 11) ja Euroopa Parlamendi 11. detsembri 2007. aasta seisukoht.

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu liikmesriikide suveräänsete õiguste ja jurisdiktsiooni alla kuuluv mereakvatoorium hõlmab Vahemere, Läänemere, Musta mere ja Atlandi ookeani kirdeosa akvatooriumi, kaasa arvatud Assoori saarestikku, Madeirat ja Kanaari saari ümbritsevad merealad.
- (2) On ilmne, et surve mere loodusressurssidele ja vajadus mere ökoloogilise toime järele on sageli liiga kõrged ning ühendusel on vaja vähendada oma mõju mereakvatooriumile, olenemata sellest, kus see mõju esineb.
- (3) Merekeskkond on väärtuslik pärand, mis vajab kaitset, säilitamist ja võimaluse korral taastamist, lõppeesmärgiga hoida alal bioloogilist mitmekesisust ning kindlustada ökoloogiliselt mitmekesised ja dünaamilised ookeanid ja mered, mis on puhtad, terved ja produktiivsed. Sellest lähtuvalt peaks käesolev direktiiv edendama muu hulgas keskkonnaaspektide lisamist kõikidesse asjaomastesse poliitikavaldkondadesse ning moodustama Euroopa Liidu tulevase merepoliitika keskkonnavalase tugisamba.
- (4) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsusega nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnavalane tegevusprogramm,<sup>1</sup> on välja töötatud temaatiline strateegia merekeskkonna kaitsmiseks ja säilitamiseks, üldeesmärgiga edendada merede säästvat kasutamist ja säilitada mereökosüsteeme.

---

<sup>1</sup> EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

- (5) Temaatilise strateegia väljatöötamine ja rakendamine peaksid olema suunatud mere ökosüsteemi säilitamisele. Selline lähenemisviis peaks hõlmama kaitsealasid ning igasugust merekeskkonda mõjutavat inimtegevust.
- (6) Merekaitsealade rajamine, sealhulgas nende alade rajamine, mis on juba määratud või määratakse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivis 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta<sup>1</sup> (edaspidi „elupaikade direktiiv”), nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiivis 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta<sup>2</sup> (edaspidi „linnukaitse direktiiv”) ning rahvusvahelistes või piirkondlikes lepingutes, mille pooled Euroopa Ühendus või asjaomased liikmesriigid on, annab olulise panuse hea keskkonnaseisundi saavutamisse käesoleva direktiivi raames.
- (7) Selliste kaitsealade rajamine käesoleva direktiivi raames on oluline samm ülemaailmsel säästva arengu tippkohtumisel ja nõukogu otsusega 93/626/EMÜ<sup>3</sup> heaks kiidetud bioloogilise mitmekesisuse konventsioonis võetud kohustuste täitmise suunas ning aitab kaasa selliste alade sidusa ja representatiivse võrgustiku loomisele.
- (8) Rakendades inimtegevuse ohjamiseks ökosüsteemil põhinevat lähenemisviisi ja võimaldades samal ajal merekaupade ja -teenuste jätkusuutlikku kasutamist, tuleks esmatähtsaks pidada ühenduse mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi saavutamist või säilitamist, selle kaitse ja säilitamise jätkamist ning edasise halvenemise ärahoidmist.

---

<sup>1</sup> EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/105/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 368).

<sup>2</sup> EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/105/EÜ.

<sup>3</sup> EÜT L 309, 13.12.1993, lk 1.

- (9) Nende eesmärkide saavutamiseks on vaja läbipaistvat ja sidusat õiguslikku raamistikku. See raamistik peaks aitama kaasa sidususe parandamisele eri poliitikavaldkondade vahel ning edendama keskkonnaküsimuste lõimimist muudesse poliitikatesse, nagu ühine kalanduspoliitika, ühine põllumajanduspoliitika ja muud asjaomased ühenduse poliitikad. Õigusliku raamistikuga tuleks luua üldine tegevusraamistik ning võimaldada võetud meetmete koordineerimist, järjepidevust ja nõuetekohast integreerimist ühenduse muude õigusaktide ja rahvusvaheliste lepingute alusel võetud meetmetega.
- (10) Ühenduse merekeskkonda moodustavate eri merepiirkondade ja allpiirkondade erinevad tingimused, probleemid ja vajadused nõuavad erinevaid ja konkreetseid lahendusi. Seda mitmekesisust tuleks arvesse võtta merestrateegiate väljatöötamise kõigis järkudes, kuid eriti ühenduse mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi saavutamiseks mõeldud meetmete ettevalmistamisel, kavandamisel ja elluviimisel merepiirkondade ja allpiirkondade tasandil.
- (11) Iga liikmesriik peaks seetõttu oma mereakvatooriumi jaoks välja töötama merestrateegia, mis lähtub küll liikmesriigi oma akvatooriumist, kuid kajastab samas asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna üldist perspektiivi. Merestrateegiad peaksid tipnema hea keskkonnaseisundi saavutamiseks või säilitamiseks mõeldud meetmeprogrammide elluviimisega. Liikmesriikidelt ei tuleks siiski nõuda konkreetsete meetmete võtmist juhul, kui puudub märkimisväärne oht merekeskkonnale või kui kulud oleksid merekeskkonda ähvardavaid ohtusid arvestades ebaproportsionaalselt suured, tingimusel, et iga otsust jätta meetmed võtmata nõuetekohaselt põhjendatakse.

- (12) Rannikuveed, sealhulgas nende merepõhi ja aluspinnas, on merekeskkonna lahutamatu osa ja seetõttu peaks käesolev direktiiv hõlmama ka neid niivõrd, kuivõrd merekeskkonna keskkonnaseisundi eriaspekte ei käsitleta juba Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivis 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik)<sup>1</sup> või muus ühenduse õigusaktis, et tagada vastastikune täiendavus, vältides samal ajal ebavajalikku kattumist.
- (13) Merekeskkonna piiriülese olemuse tõttu peaksid liikmesriigid tegema koostööd, et tagada iga merepiirkonna või allpiirkonna merestrategiate koordineeritud väljatöötamine. Kuna merepiirkonnad või allpiirkonnad on ühised nii teiste liikmesriikide kui ka kolmandate riikidega, peaksid liikmesriigid tegema kõik võimaliku, et tagada tihe koordineerimine kõigi asjaomaste liikmesriikide ja kolmandate riikidega. Kui see on otstarbekas ja asjakohane, tuleks kõnealuse koordineerimise tagamiseks kasutada merepiirkondades või allpiirkondades eelkõige piirkondlike merekonventsioonide raames juba loodud institutsioonilisi struktuure.
- (14) Kui mereseisund on nii kriitiline, et see nõuab kiiret tegutsemist, peaksid liikmesriigid, kellel on ühine merepiir käesoleva direktiiviga hõlmatud merepiirkonnas või allpiirkonnas, püüdma leppida kokku tegevuskava suhtes, millega nähakse ette meetmeprogrammide varasem elluviimine. Sellistel juhtudel tuleks kutsuda komisjoni üles kaaluma liikmesriikide toetamist nende tõhustatud jõupingutustes merekeskkonna parandamiseks, nimetades kõnealuses piirkonnas elluviidava programmi katseprojektiks.

---

<sup>1</sup> EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

- (15) Käesolevas direktiivis määratletud mereakvatooriumi ei ole kõigil liikmesriikidel ning seetõttu peaks direktiivi nende sätete toime, mis on suunatud vaid mereakvatooriumiga liikmesriikidele, piirduma vaid nimetatud liikmesriikidega.
- (16) Kuna koostöö ja koordineerimise jaoks on möödapääsmatult vajalik tegevus rahvusvahelisel tasandil, tuleks käesoleva direktiiviga veelgi tugevdada ühenduse ning liikmesriikide panuse ühtsust rahvusvaheliste lepingute raames.
- (17) Ühendus ja liikmesriigid on nõukogu 23. märtsi 1998. aasta otsusega 98/392/EÜ (mis käsitleb 10. detsembri 1982. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni ja selle XI osa rakendamist käsitleva 28. juuli 1994. aasta lepingu sõlmimist Euroopa Ühenduse poolt)<sup>1</sup> heakskiidetud ÜRO mereõiguse konventsiooni (UNCLOS) osalised. Käesolevas direktiivis tuleks seepärast täiel määral arvesse võtta nendest lepingutest tulenevaid ühenduse ja liikmesriikide kohustusi. Lisaks osaliste mereakvatooriumitele kohaldatavatele sätetele sisaldab UNCLOS ka üldiseid kohustusi eesmärgiga tagada, et osalise kontrolli või jurisdiktsiooni all toimuv tegevus ei tekita tema mereakvatooriumist kaugemale ulatuvat kahju, ning hoida ära kahju või ohu edasikandumine ühest piirkonnast teise või ühte tüüpi saastumise muutumise teiseks.

---

<sup>1</sup> EÜT L 179, 23.6.1998, lk 1.

- (18) Samuti peaks käesolev direktiiv toetama bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni kontekstis tugevalt omaks võetud seisukohti bioloogilise mitmekesisuse kadumise pidurdamise, merede bioloogilist mitmekesisust säilitava ja säästva kasutamise tagamise ja merekaitsealade ülemaailmse võrgustiku loomise suhtes aastaks 2012. Lisaks peaks see aitama kaasa bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste seitsmenda konverentsi eesmärkide saavutamisele; kõnealune konverents võttis vastu üksikasjaliku merede ja rannikualade bioloogilise mitmekesisuse tööprogrammi, mis sisaldab arvukaid eesmärke, sihte ja tegevusi ja mille eesmärk on peatada riikides, piirkondades ja kogu maailmas bioloogilise mitmekesisuse kadumine ning kindlustada mereökosüsteemi võime toetada kaupade ja teenustega varustamist, ning kaitsealade tööprogrammi, mille eesmärk on kehtestada ja hallata merekaitsealade iseloomulikke ökosüsteeme aastaks 2012. Sellele protsessile aitab oluliselt kaasa liikmesriikide kohustus määrata linnukaitse direktiivi ja elupaikade direktiivi alusel kindlaks Natura 2000 alad.



- (19) Käesolev direktiiv peaks aitama kaasa ühenduse ja liikmesriikide nende kohustuste täitmisele, mis tulenevad mitmetest asjaomastest rahvusvahelistest lepingutest, millega nad on võtnud endale olulisi kohustusi seoses merekeskkonna kaitsmisega reostuse eest: Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioon, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 94/157/EÜ,<sup>1</sup> Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioon, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 98/249/EÜ,<sup>2</sup> sealhulgas selle uus V lisa merepiirkondade ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsmise ja säilitamise kohta ning vastav 3.liide, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 2000/340/EÜ,<sup>3</sup> Vahemere merekeskkonna ja rannikuala kaitse konventsioon, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 77/585/EMÜ,<sup>4</sup> ning selle 1995. aasta muudatused, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 1999/802/EÜ,<sup>5</sup> ning samuti selle protokoll Vahemere kaitsmise kohta maismaalt lähtuva reostuse eest, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 83/101/EMÜ,<sup>6</sup> ning selle 1996. aasta muudatused, mis kiideti heaks nõukogu otsusega 1999/801/EÜ<sup>7</sup>. Käesolev direktiiv peaks samuti aitama liikmesriikidel täita neid kohustusi, mis tulenevad Musta mere reostuse eest kaitsmise konventsioonist, millega nad on võtnud endale olulisi kohustusi merekonna kaitsmiseks reostuse eest ja millega ühendus ei ole veel ühinenud, kuid milles ta osaleb vaatlejana.

---

<sup>1</sup> EÜT L 73, 16.3.1994, lk 19.

<sup>2</sup> EÜT L 104, 3.4.1998, lk 1.

<sup>3</sup> EÜT L 118, 19.5.2000, lk 44.

<sup>4</sup> EÜT L 240, 19.9.1977, lk 1.

<sup>5</sup> EÜT L 322, 14.12.1999, lk 32.

<sup>6</sup> EÜT L 67, 12.3.1983, lk 1.

<sup>7</sup> EÜT L 322, 14.12.1999, lk 18.

- (20) Neid kolmandaid riike, kellel on mõnes merepiirkonnas või alapiirkonnas liikmesriigiga ühine mereakvatoorium, tuleks kutsuda osalema käesoleva direktiiviga ettenähtud protsessis, et soodustada sellega hea keskkonnaseisundi saavutamist asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas.
- (21) Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks on ülitähtis tagada ruumilisteks kaitsemeetmeteks, nagu erikaitsealad või merekaitsealad, kehtestatud kaitse-eesmärkide, haldusmeetmete ning kontrolli- ja hindamistegevuse integreerimine.
- (22) Arvestada tuleks ka bioloogilise mitmekesisuse ja süvamere keskkondadega seotud mereuuringute potentsiaaliga.
- (23) Merestrateegiate raames täideviidavad meetmeprogrammid on tõhusad üksnes juhul, kui nende väljatöötamisel on aluseks põhjalikud teadmised merekeskkonna seisundist konkreetses piirkonnas ja kui neid kohandatakse iga liikmesriigi puhul ja asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna üldperspektiivis võimalikult täpselt asjaomase akvatooriumi vajadustele, ning seetõttu on asjatundlike poliitiliste otsuste tegemiseks vaja siseriiklikul tasandil ette näha asjakohane raamistik, sealhulgas mereuuringute ja -järelvalvetevõime arendamine. Ühenduse tasandil tuleks sellega seotud teadusuuringute toetamine jätkuvalt ette näha teadusuuringute- ja arendustegevuse poliitika raames. Merekeskkonnaga seotud küsimuste tunnistamine teadusuuringute ja arendustegevuse seitsmendas raamprogrammis on oluline samm selles suunas.

- (24) Meetmeprogrammide esimese ettevalmistava sammuna peaksid merepiirkonna või allpiirkonna liikmesriigid analüüsima oma mereakvatooriumi iseärasusi või parameetreid ning survet ja mõju sellele, et teha kindlaks akvatooriumile survet ja mõju avaldavad peamised tegurid, analüüsima majanduslikust ja sotsiaalsest aspektist selle kasutust ning merekeskkonna seisundi halvenemisest tulenevaid kulusi. Nad võivad oma analüüsides lähtuda piirkondlike merekonventsioonide raames juba tehtud hindamistest.
- (25) Selliste analüüside alusel peaksid liikmesriigid oma mereakvatooriumi jaoks kindlaks määrama hea keskkonnaseisundi parameetrite kogumi. Nimetatud eesmärkidel on asjakohane ette näha kriteeriumide ja metoodikastandardite väljatöötamine, et tagada kooskõla ja võimaldada võrrelda hea keskkonnaseisundi saavutamise määra eri merepiirkondades ja allpiirkondades. Nende arendamisse tuleks kaasata kõik huvitatud isikud.
- (26) Järgmine samm hea keskkonnaseisundi saavutamise suunas peaks seisnema keskkonnaalaste eesmärkide ja pidevaks hindamiseks mõeldud järelevalveprogrammide kehtestamises, mis võimaldaksid asjaomase mereakvatooriumi seisundit korrapäraselt hinnata.

- (27) Liikmesriigid peaksid seejärel kehtestama ja rakendama meetmeprogramme, mis on mõeldud hea keskkonnaseisundi saavutamiseks või säilitamiseks asjaomases akvatooriumis, arvestades samal ajal olemasolevaid ühenduse ja rahvusvahelisi nõudeid ning asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna vajadusi. Need meetmed tuleks kavandada tuginedes ettevaatuspõhimõttele ja põhimõtetele, mis näevad ette ennetavat tegevust, mille kohaselt tuleks keskkonnakahjustus esmajärjekorras heastada kahjustuse kohas ja saastaja peaks maksma.
- (28) Arvestades rõhuasetuse täpsust, on asjakohane, et ülalpool nimetatud meetmeid võtaksid liikmesriigid. Tegevuse sidususe tagamiseks ühenduses tervikuna ja seoses ülemaailmsel tasandil võetud kohustustega on oluline, et liikmesriigid teataksid komisjonile võetud meetmetest, et komisjonil oleks võimalik hinnata nende sidusust asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna ulatuses ning pakkuda vajaduse korral juhiseid võimalike vajalikuks osutuvate muudatuste tegemiseks.
- (29) Liikmesriigid peaksid võtma vajalikke meetmeid, et saavutada või säilitada merekeskkonna hea keskkonnaseisund. Siiski tuleks tunnistada, et igakülselt hea keskkonnaseisundi saavutamine või säilitamine ei pruugi osutuda aastaks 2020 võimalikuks kõikides mereakvatooriumites. Seetõttu on õigluse ja teostatavuse huvides vaja ette näha sätted juhuks, kui seatud keskkonnavalaste eesmärkide täielik saavutamine või hea keskkonnaseisundi saavutamine või säilitamine osutuks liikmesriigi jaoks võimatuks.

- (30) Sellega seoses tuleks ette näha kaks erijuhtumit. Esimene on olukord, milles liikmesriigil on võimatu oma keskkonnavalasid eesmärgid saavutada kas asjaomase liikmesriigist mitteoleneva tegevuse või tegevusetuse, looduslike põhjuste või vääraratu jõu tõttu või asjaomase liikmesriigi enda poolt võetud meetmete tõttu, mis lähtuvad ülekaalukast üldisest huvist, mida peetakse negatiivsest keskkonnamõjust tähtsamaks, või seetõttu, et looduslikud tingimused ei võimalda mereakvatooriumi seisundit ettenähtud ajaks parandada. Asjaomane liikmesriik peaks sellise erijuhtumi tekkimist põhjendama, näitama ära asjaomase piirkonna ning võtma asjakohaseid ajutisi meetmeid keskkonnavalaste eesmärkide järgimise jätkamiseks, et vältida ohustatud mereakvatooriumi seisundi edasist halvenemist ja leevendada kahjulikku mõju asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas.
- (31) Teine erijuhtum on seotud olukorraga, kus liikmesriik tuvastab probleemi, mis mõjutab tema mereakvatooriumi, võib-olla isegi kogu asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna keskkonnaseisundit, kuid mida ei saa lahendada siseriiklikul tasandil võetavate meetmetega või mis on seotud ühenduse muu poliitika või rahvusvahelise lepinguga. Sellistel juhtudel tuleks ette näha, et komisjoni teavitatakse sellest meetmeprogrammidest teatamise raames ning kui tekib vajadus ühenduse meetmete järele, esitatakse komisjonile ja nõukogule asjakohased soovitusel.

- (32) Samas peaks erijuhtumite tarbeks mõeldud paindlikkus olema ühenduse tasandil kontrolli all. Esimese juhtumi puhul on seepärast asjakohane võtta nõuetekohaselt arvesse rakendatavate ajutiste meetmete tõhusust. Juhtudel, kui liikmesriik viitab meetmetele, mis lähtuvad ülekaalukast üldisest huvist, peaks komisjon hindama, kas selle tagajärjel merekeskkonnas toimuvad nihked või muutused ei takista püsivalt ega sea ohtu hea keskkonnaseisundi saavutamist asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas või teiste liikmesriikide mereakvatooriumides. Komisjon peaks pakkuma vajaduse korral juhiseid võimalike vajalikuks osutuvate muutuste tegemiseks, kui ta leiab, et kavandatud meetmed ei ole piisavad või sobivad meetmete sidususe tagamiseks kogu asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna ulatuses.
- (33) Teise erijuhtumi puhul peaks komisjon küsimust kaaluma ja reageerima kuue kuu jooksul. Vastavalt vajadusele peaks komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatavates ettepanekutes kajastama asjaomase liikmesriigi soovitusi.
- (34) Pidades silmas mereökosüsteemide dünaamilist olemust ja nende looduslikku mitmekesisust ning asjaolu, et neile avalduv surve ja mõju varieerub vastavalt muutustele inimtegevuse erinevates mudelites ja kliimamuutuste mõjule, on oluline tunnistada, et hea keskkonnaseisundi kriteeriume võib olla vaja aja jooksul kohandada. Seetõttu on asjakohane, et merekeskkonna kaitsmiseks ja haldamiseks mõeldud meetmeprogrammid oleksid paindlikud ja kohandatavad ning et neis võetaks arvesse teaduse ja tehnoloogia arengut. Seepärast oleks vaja ette näha merestrategie korrapärane ajakohastamine.

- (35) Samuti tuleks ette näha meetmeprogrammide ja nende ajakohastuste avaldamine ning komisjonile esitatavad vahearuanded, milles kirjeldatakse programmide rakendamisel tehtud edusamme.
- (36) Et tagada laiem üldsuse aktiivne kaasamine merestrateegiate kehtestamisse, rakendamisse ja ajakohastamisse, tuleks kooskõlas ühenduse õigusaktidega, mis käsitlevad üldsuse juurdepääsu keskkonnateabele, anda nõuetekohast teavet merestrateegiate eri elementide või nende ajakohastuste kohta, samuti esitada vastava taotluse korral asjaomast teavet, mida kasutatakse merestrateegiate väljatöötamiseks.
- (37) Komisjon peaks esitama esimese hindamisaruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta kahe aasta jooksul pärast kõigi meetmeprogrammide saamist ja igal juhul hiljemalt 2019. aastaks. Seejärel tuleks komisjoni edasised aruanded avaldada iga kuue aasta tagant.
- (38) Tuleks sätestada merekeskkonna seisundi hindamise, järelevalve, keskkonnaalaste eesmärkide ning andmeedastuse ja -töötluse tehniliste vormingute rakendamisega seotud metoodikastandardite vastuvõtmine kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiiviga 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE)<sup>1</sup>.

---

<sup>1</sup> ELT L 108, 25.4.2007, lk 1.

- (39) Kalanduse juhtimist reguleerivaid meetmeid võib võtta ühise kalanduspoliitika raames, mis on sätestatud nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta,<sup>1</sup> tuginedes teaduslikele nõuannetele, eesmärgiga toetada käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamist, sealhulgas teatud aladel kalastamise täielikku keelustamist, et võimaldada ökosüsteemide terviklikkuse, struktuuri ja toimimise alalhoid või taastumine ning kaitsta vajaduse korral muu hulgas kudemis-, kasvu- ja toitumispaiku. Radioaktiivsete ainete keskkonda viimine ja heited seoses radioaktiivsete materjalide kasutamisega on reguleeritud EURATOMi asutamislepingu artiklitega 30 ja 31 ning seetõttu ei peaks neid küsimusi käesolevas direktiivis käsitlema.
- (40) Ühises kalanduspoliitikas, sealhulgas selle tulevases reformis, tuleks arvesse võtta kalastamise mõju keskkonnale ja käesoleva direktiivi eesmäärke.
- (41) Kui liikmesriigid leiavad, et eespool nimetatud valdkondades või mõnes muus ühenduse poliitikaga või rahvusvahelise lepinguga seotud valdkonnas on soovitatav võtta meetmeid, peaksid nad esitama ühenduse meetmete võtmiseks asjakohaseid soovitusi.
- (42) Ühenduse institutsioonid peavad hindama tõsiseid keskkonnavalaseid probleeme, eelkõige probleeme, mis on tingitud kliimamuutusest ja seotud Arktika akvatooriumi kui ühenduse jaoks erilist tähtsust omava naabermerekeskkonnaga, ning võivad nõuda Arktika keskkonna kaitse tagamiseks meetmete võtmist.

---

<sup>1</sup> EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 865/2007 (ELT L 192, 24.7.2007, lk 1).



- (43) Kuna käesoleva direktiivi eesmärged, nimelt merekeskkonna kaitsmist ja säilitamist, selle halvenemise ärahoidmist ning võimaluse korral selle taastamist piirkondades, kus merekeskkond on kahjustatud, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning direktiivi ulatuse ja mõju tõttu on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (44) Meetmeprogrammid ja liikmesriikide meetmed inimtegevuse haldamisel peaksid tuginema ökosüsteemil põhinevale lähenemisviisile ja asutamislepingu artiklis 174 osutatud põhimõtetele, eelkõige seoses ettevaatuspõhimõttega.
- (45) Käesoleva direktiiviga austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas<sup>1</sup> tunnustatud põhimõtteid, eelkõige selle artiklis 37 sätestatud kõrgetasemelise keskkonnakaitse ja keskkonna kvaliteedi parandamise lõimimist liidu poliitikasse kooskõlas säästva arengu põhimõttega.
- (46) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused<sup>2</sup>.

---

<sup>1</sup> EÜT C 364, 18.12.2000, lk 1.

<sup>2</sup> EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

- (47) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus kohandada käesoleva direktiivi III, IV ja V lisa teaduse ja tehnika arenguga. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (48) Komisjonile tuleks samuti anda volitus kehtestada liikmesriikidele kasutamiseks loodud kriteeriumid ja metoodikastandardid ning võtta vastu järelevalve ja hindamise spetsifikatsioonid ning standarditud meetodid. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

# I peatükk

## Üldsätted

### Artikkel 1

#### Sisu

1. Käesolev direktiiv loob raamistiku, mille piires liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et saavutada või säilitada mereakvatooriumis hea keskkonnaseisund hiljemalt aastaks 2020.
2. Selleks töötatakse välja ja rakendatakse merestrateegiad eesmärgiga:
  - a) kaitsta ja säilitada merekeskkonda, hoida ära selle seisundi halvenemine või taastada võimaluse korral mereökosüsteemid piirkondades, kus need on kahjustatud;
  - b) hoida ära ja vähendada heiteid merekeskkonda, et kõrvaldada saastumine järkjärgult, nagu on osutatud artikli 3 esimese lõigu punktis 8, eesmärgiga tagada, et see ei mõjutaks ega ohustaks oluliselt mere bioloogilist mitmekesisust, mere ökosüsteeme, inimeste tervist ega mere seaduslikke kasutusviise.

3. Merestrateegiates võetakse inimtegevuse juhtimise suhtes ökosüsteemil põhinev lähenemisviis, tagades selle tegevuse kogusurve tasemel, mis aitab saavutada hea keskkonnaseisundi, ning selle, et mereökosüsteemide võime reageerida inimtegevusest tingitud muutustele ei oleks ohus, tagades samas praegustele ja tulevastele põlvkondadele merekaupade ja -teenuste jätkusuutliku kasutamise.
4. Käesolev direktiiv aitab saavutada merekeskkonnale mõju omavate erinevate poliitikate, lepingute ja seadusandlike meetmete ühtsust ning selle eesmärk on tagada keskkonnaküsimuste lõimimine sellistesse poliitikatesse, lepingutesse ja meetmetesse.

## Artikkel 2

### Reguleerimisala

1. Käesolev direktiiv on kohaldatav kogu mereakvatooriumi suhtes, nagu see on määratletud artikli 3 lõikes 1, ning arvestab piiriüleseid mõjusid samas merepiirkonnas või allpiirkonnas asuvate kolmandate riikide merekeskkonna kvaliteedile.
2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata tegevuste suhtes, mille ainuke eesmärk on tagada riigi julgeolek või riigikaitse. Liikmesriigid püüdleval siiski selles suunas, et sellised tegevused viiakse juhul, kui see on põhjendatud ja otstarbekas, läbi kooskõlas käesoleva direktiivi eesmärkidega.

## Artikkel 3

### Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „mereakvatoorium”:
  - a) veed, merepõhi ja selle aluspinnas, mis jäävad territoriaalvete ulatuse mõõtmiseks kasutatavast lähtejoonest mere poole, ulatudes UNCLOSi kohaselt liikmeriigi jurisdiktsiooni alla kuuluva ala kaugeimasse otsa, välja arvatud asutamislepingu II lisas loetletud riikide ja territooriumidega külgnevad veed ja Prantsuse ülemeredepartemangude ja -territooriumide veed; ja
  - b) direktiivis 2000/60/EÜ määratletud rannikuveed, nende merepõhi ja aluspinnas niivõrd, kuivõrd nimetatud direktiivis või muus ühenduse õigusaktis ei käsitleta merekeskkonna keskkonnaseisundi eriaspekte;
- 2) „merepiirkond” – artiklis 4 määratletud merepiirkond. Merepiirkonnad ja allpiirkonnad on määratud käesoleva direktiivi rakendamise hõlbustamiseks ning nende kindlaksmääramisel on võetud arvesse hüdroloogilisi, okeanograafilisi ja biogeograafilisi omadusi;
- 3) „merestrategia” – strateegia, mis tuleb koostada iga asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna jaoks ja mida tuleb seal rakendada vastavalt artiklis 5 sätestatule;

- 4) „keskkonnaseisund” – mereakvatooriumi keskkonna üldine seisund, võttes arvesse sellesse kuuluvate mereökosüsteemide struktuuri, funktsiooni ja protsesse koos looduslike füsiograafiliste, geograafiliste, bioloogiliste, geoloogiliste ja kliimaatiliste teguritega, samuti füüsikalisi, akustilisi ja keemilisi tingimusi, sealhulgas neid, mis tulenevad inimtegevusest asjaomasel alal või sellest väljaspool;
- 5) „hea keskkonnaseisund” – mereakvatooriumi keskkonnaseisund, mis võimaldab hoida meresid ja ookeane ökoloogiliselt mitmekesistena ja dünaamilistena ning olemuselt puhaste, tervete ja produktiivsetena, ning mille puhul merekeskkonda kasutatakse jätkusuutlikul tasemel, tagades sellega võimalikud kasutusviisid ja tegevused praeguste ja tulevaste põlvkondade jaoks, nt:
- a) merekeskkonda kuuluvate mereökosüsteemide struktuur, funktsioonid ja protsessid koos nendega seotud füsiograafiliste, geograafiliste, geoloogiliste ja kliimaatiliste teguritega võimaldavad nendel ökosüsteemidel täielikult funktsioneerida ja säilitada nende vastupanuvõime inimtegevusest tingitud keskkonnamuutusele. Mereliigid ja -elupaigad on kaitstud, bioloogilise mitmekesisuse vähenemine inimtegevuse tulemusel on välistatud ja erinevate bioloogiliste komponentide funktsioneerimine on tasakaalus;
  - b) ökosüsteemide hüdro-morfoloogilised, füüsikalised ja keemilised omadused, sealhulgas asjaomases piirkonnas inimtegevusest tulenevad omadused, toetavad ökosüsteeme eespool kirjeldatud viisil. Inimtegevuse tulemusel merekeskkonda juhitud ained ja energia, sealhulgas müra, ei põhjusta saastumisest tulenevaid mõjusid.

Hea keskkonnaseisund määratakse artikli 4 kohaselt kindlaks merepiirkonna või allpiirkonna tasandil I lisas esitatud kvalitatiivsete tunnuste põhjal. Hea keskkonnaseisundi saavutamise eesmärgil kohaldatakse ökosüsteemil põhinevale lähenemisviisile tuginevat kohandatud juhtimist;

- 6) „kriteeriumid” – iseloomulikud tehnilised omadused, mis on tihedalt seotud kvalitatiivsete tunnustega;
- 7) „keskkonnaalased sihid” – mereakvatooriumi erinevate komponentide soovitud seisundi ning survetegurite ja mõju kvalitatiivne ja kvantitatiivne määratlemine iga merepiirkonna või allpiirkonna jaoks. Keskkonnaalased sihid määratakse kindlaks vastavalt artiklile 10;
- 8) „saastumine” – inimtegevuse tagajärjel ainete või energia, sealhulgas inimtekkelise veealuse müra otsene või kaudne merekeskkonda juhtimine, mille tagajärjeks on või võib olla selline kahjulik mõju nagu kahju elusressurssidele ja mereökosüsteemidele, sealhulgas bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, ohud inimeste tervisele, merendusala tegevuse, sealhulgas kalapüügi, turismi ja huvitegevuse ning muude mere seaduslike kasutusviiside häiritus, merevee kvaliteedi halvenemine selle kasutamise seisukohast ja hüvede vähenemine, või merekaupade ja -teenuste jätkusuutliku kasutamise halvenemine üldiselt;

- 9) „piirkondlik koostöö” – liikmesriikide ning, kui see on võimalik, samasse merepiirkonda või allpiirkonda kuuluvate kolmandate riikide vaheline koostöö ja tegevuste koordineerimine merestrategie väljatöötamise ja rakendamise eesmärgil;
- 10) „piirkondlikud merekonventsioonid” – kõik artiklis 4 osutatud merepiirkondade merekeskkonna kaitsmiseks vastuvõetud rahvusvahelised konventsioonid või rahvusvahelised lepingud koos nende juhtorganitega, nagu näiteks Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioon, Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioon ning Vahemere merekeskkonna ja rannikuala kaitse konventsioon.

#### Artikkel 4

##### Merepiirkonnad ja allpiirkonnad

1. Liikmesriigid võtavad oma käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmisel nõuetekohaselt arvesse asjaolu, et nende suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluv mereakvatoorium moodustab lahutamatu osa järgmistest merepiirkondadest:
- a) Läänemeri;
  - b) Atlandi ookeani kirdeosa;
  - c) Vahemeri;
  - d) Must meri.



2. Liikmesriigid võivad konkreetse ala eripära arvessevõtmiseks rakendada käesolevat direktiivi lõikes 1 nimetatud mereakvatooriumi sobiva tasandi alarajoonide alusel, tingimusel et kõnealused alarajoonid on piiritletud järgmiste mere allpiirkondadega kokkusobivalt:

a) Atlandi ookeani kirdeosas:

- i) Põhjameri, sealhulgas Kattegat, ja Inglise kanal;
- ii) Keldi meri;
- iii) Biskaia laht ja Ibeeria rannik;
- iv) Atlandi ookeanis Makaroneesia biogeograafiline piirkond, mis on piiritletud Assoori saarestikku, Madeirat ning Kanaari saari ümbritsevate vetega;

b) Vahemeres:

- i) Vahemere lääneosa;
- ii) Aadria meri;
- iii) Joonia meri ja Vahemere keskosa;
- iv) Egeuse meri.

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist alarajoonidest artikli 26 lõike 1 esimeses lõigus nimetatud kuupäevaks, kuid võivad neid rajoone artikli 5 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud esialgse hindamise läbiviimise järel muuta.

## Artikkel 5

### Merestrateegiad

1. Iga liikmesriik töötab vastavalt lõike 2 punktides a ja b sätestatud tegevuskavale igas asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas oma mereakvatooriumi jaoks välja merestrateegia.
2. Samasse merepiirkonda või allpiirkonda kuuluvad asjaomased liikmesriigid teevad koostööd, et tagada igas merepiirkonnas või allpiirkonnas käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks nõutavate meetmete, eelkõige punktides a ja b osutatud merestrateegiate erinevate osade sidusus ja koordineerimine kogu asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas, kooskõlas järgmise tegevuskavaga, mille puhul liikmesriigid püüavad järgida ühist lähenemisviisi:
  - a) ettevalmistamine:
    - i) asjaomase akvatooriumi keskkonnaseisundi ja inimtegevusest sellele tuleneva keskkonnamõju esialgne hindamine kooskõlas artikliga 8, mis peab olema lõpule viidud ...\*;
    - ii) asjaomase akvatooriumi hea keskkonnaseisundi piiritlemine kooskõlas artikli 9 lõikega 1, mis peab olema kehtestatud hiljemalt ...\*;
    - iii) keskkonnaalaste sihtide ja nendega seotud indikaatorite kogumi kehtestamine kooskõlas artikli 10 lõikega 1 hiljemalt ...\*;

---

\* Väljaannete talitus: 4 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

iv) sihtide pidevaks hindamiseks ja korrapäraseks ajakohastamiseks mõeldud seireprogrammi kehtestamine ja rakendamine kooskõlas artikli 11 lõikega 1 hiljemalt ...\*, välja arvatud juhtudel, kui asjaomastes ühenduse õigusaktides on sätestatud teisiti;

b) meetmeprogrammid:

i) hea keskkonnaseisundi saavutamiseks või säilitamiseks mõeldud meetmeprogrammi väljatöötamine hiljemalt 2015. aastaks kooskõlas artikli 13 lõigetega 1, 2 ja 3;

ii) punktis i ettenähtud programmi käivitamine hiljemalt 2016. aastaks kooskõlas artikli 13 lõikega 10.

3. Kui mereseisund on nii kriitiline, et see nõuab kiiret tegutsemist, peaksid liikmesriigid, kellel on merepiir käesoleva direktiiviga hõlmatud samas merepiirkonnas või allpiirkonnas, koostama vastavalt lõikele 1 tegevuskava, millega nähakse ette meetmeprogrammide varasem elluviimine ning võimalikud rangemad kaitsemeetmed eeldusel, et see ei takista hea keskkonnaseisundi saavutamist või säilitamist teises merepiirkonnas või allpiirkonnas. Sellistel juhtudel:

a) teavitavad asjaomased liikmeriigid komisjoni muudetud ajakavast ning tegutsevad vastavalt sellele;

b) kutsutakse komisjoni üles kaaluma liikmesriikide toetamist nende tõhustatud jõupingutustes merekeskkonna parandamiseks, nimetades kõnealuses piirkonnas elluviidava programmi katseprojektiks.

---

\* Väljaannete talitus: 6 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

## Artikkel 6

### Piirkondlik koostöö

1. Artikli 5 lõikes 2 osutatud koordineerimise saavutamiseks kasutavad liikmesriigid, kui see on otstarbekas ja asjakohane, seda merepiirkonda või allpiirkonda hõlmavaid olemasolevaid piirkondlikke institutsioonilisi koostööstruktuure, sealhulgas piirkondlike merekonventsioonide alusel loodud struktuure.
2. Merestrateegiate kehtestamisel ja rakendamisel teevad liikmesriigid igas merepiirkonnas või allpiirkonnas kõik mis võimalik, kasutades asjakohaseid rahvusvahelisi foorumeid, kaasa arvatud piirkondlike merekonventsioonide mehhanisme ja struktuure, et koordineerida oma meetmed kolmandate riikidega, kelle suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuulub osa samas merepiirkonnas või allpiirkonnas asuvast akvatooriumist.

Selles kontekstis lähtuvad liikmesriigid niivõrd kui võimalik asjakohastest olemasolevatest programmidest ja tegevustest, mis on välja töötatud rahvusvahelistest lepingutest, näiteks piirkondlikest merekonventsioonidest tulenevate struktuuride raames.

Kui see on asjakohane, laiendatakse koordineerimist ja koostööd kõikidele merepiirkonna või allpiirkonna valgalas asuvatele liikmesriikidele, sealhulgas sisemaariikidele, et võimaldada kõnealuses merepiirkonnas või allpiirkonnas asuvatel liikmesriikidel täita käesoleva direktiivi kohaseid kohustusi, kasutades käesoleva direktiivi või direktiivi 2000/60/EÜ sätete kohaselt loodud koostööstruktuure.

## Artikkel 7

### Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad ...\* iga asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna jaoks asutuse või asutused, kelle pädevusse kuulub käesoleva direktiivi rakendamine seoses nende mereakvatooriumiga.

Hiljemalt ...\*\* esitavad liikmesriigid komisjonile oma määratud pädevate asutuste nimekirja koos II lisas loetletud teabega.

Samal ajal saadavad liikmesriigid komisjonile oma pädevate asutuste nimekirja kõigi käesoleva määruse rakendamise eesmärgil asjakohaste rahvusvaheliste organisatsioonide kohta, milles nad on osalised.

Samuti nimetavad iga merepiirkonna või allpiirkonna valgalas asuvad liikmesriigid asutuse või asutused, kes on pädevad artiklis 6 osutatud koordineerimise ja koostöö läbiviimisel.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist lõike 1 kohaselt esitatud andmetes tehtud muudatustest kuue kuu jooksul pärast kõnealuste muudatuste jõustumist.

---

\* Väljaannete talitus: palun sisestada artikli 26 lõike 1 esimeses lõigus määratletud kuupäev.

\*\* Väljaannete talitus: palun sisestada artikli 26 lõike 1 esimeses lõigus määratletud kuupäev + 6 kuud.

## II peatükk

### Merestrateegiad: ettevalmistamine

#### Artikkel 8

#### Hindamine

1. Võttes arvesse kättesaadavaid olemasolevaid andmeid, teostavad liikmesriigid igas merepiirkonnas või allpiirkonnas oma mereakvatooriumi esialgse hindamise, mis seisneb järgmises:
  - a) selle akvatooriumi oluliste iseärasuste ja parameetrite ning ja praeguse keskkonnaseisundi analüüs, mis põhineb III lisa tabelis 1 toodud elementide soovituslikul nimekirjal ning hõlmab füüsikalisi ja keemilisi omadusi, elupaigatüüpe, bioloogilisi omadusi ja hüdro-morfoloogiat;
  - b) selle akvatooriumi keskkonnaseisundile osaks saavate survetegurite ja mõju, sealhulgas inimtegevuse analüüs, mis:
    - i) põhineb III lisa tabelis 2 toodud elementide soovituslikel nimekirjadel ning hõlmab mitmesuguste survetegurite kvalitatiivset ja kvantitatiivset kogumit, samuti tuvastatavaid suundumusi;
    - ii) hõlmab peamisi kumulatiivseid mõjusid ja mõjude koostoimet ning
    - iii) võtab arvesse asjaomaseid hinnanguid, mis on valminud kooskõlas kehtivate ühenduse õigusaktidega;

- c) akvatooriumi kasutamise ja merekeskkonna olukorra halvenemisega kaasnevate kulude majanduslik ja sotsiaalne analüüs.
2. Lõikes 1 nimetatud analüüsides võetakse arvesse kehtivate ühenduse õigusaktide, eriti direktiivi 2000/60/EÜ vastavate sätetega reguleeritud ranniku-, ülemineku- ja territoriaalvetega seotud elemente. Liikmesriigid võtavad samuti arvesse või kasutavad alusena muid asjakohaseid hindamisi, näiteks piirkondlike merekonventsioonide raames ühiselt läbiviidud hindamisi, et anda merekeskkonna seisundile igakülgne hinnang.
3. Vastavalt lõikele 1 püüavad hindamisi ettevalmistavad liikmesriigid vastavalt artiklitele 5 ja 6 läbiviidava koordineerimise teel tagada, et:
- a) merepiirkonna või allpiirkonna hindamismeetodid oleksid omavahel kooskõlas;
  - b) võetakse arvesse piiriüleseid mõjusid ja piiriüleseid iseärasusi.

## Artikkel 9

### Hea keskkonnaseisundi piiritlemine

1. Liikmesriigid määravad artikli 8 lõike 1 kohaselt tehtud esialgse hindamise alusel igas asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas oma mereakvatooriumi jaoks ühiselt kindlaks hea keskkonnaseisundi parameetrite kogumi, tuginedes I lisas loetletud kvalitatiivsetele tunnustele.

Liikmesriigid võtavad arvesse III lisa tabelis 1 sätestatud elementide soovituslikku nimekirja ja eelkõige füüsikalisi ja keemilisi omadusi, elupaigatüüpe, bioloogilisi omadusi ja hüdro-morfoloogiat.

Liikmesriigid võtavad samuti arvesse inimtegevuse avaldatavat survet või mõju igas merepiirkonnas või allpiirkonnas, arvestades III lisa tabelis 2 toodud soovituslikke nimekirju.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni artikli 8 lõike 1 kohaselt tehtud hindamisest ja käesoleva artikli lõike 1 kohaselt tehtud piiritlemisest kolme kuu jooksul pärast viimase lõpuleviimist.
3. Liikmesriikide poolt kasutatavad kriteeriumid ja metoodikastandardid, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid seda täiendades, võetakse vastu I ja III lisa alusel vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele hiljemalt ...\*, et tagada sidusus ja võimaldada võrdlusi eri merepiirkondades ja allpiirkondades hea keskkonnaseisundi saavutamise ulatuse osas. Enne selliste kriteeriumide ja standardite väljapakkumist konsulteerib komisjon kõikide huvitatud pooltega, sealhulgas piirkondlike merekonventsioonide osalistega.

---

\* Väljaannete talitus: 2 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.



## Artikkel 10

### Keskkonnaalaste sihtide kehtestamine

1. Liikmesriigid kehtestavad artikli 8 lõike 1 kohaselt tehtud esialgse hindamise alusel oma mereakvatooriumi iga merepiirkonna või allpiirkonna jaoks keskkonnaalaste sihtide ja nendega seotud indikaatorite igakülgse kogumi, et teha edusamme mereakvatooriumis hea keskkonnaseisundi saavutamisel, võttes arvesse III lisa tabelis 2 toodud survetegurite ja mõjude nimekirja ning IV lisas toodud soovituslikku parameetrite nimekirja.

Nende sihtide ja indikaatorite väljatöötamisel võtavad liikmesriigid arvesse siseriiklikul, ühenduse või rahvusvahelisel tasandil sama akvatooriumi suhtes sätestatud asjakohaste olemasolevate keskkonnaalaste sihtide jätkuvat kohaldamist, tagades nende sihtide omavahelise kokkusobivuse ning samuti asjakohaste piiriüleste mõjude ja piiriüleste iseärasuste arvessevõtmise, niivõrd kui see on võimalik.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kehtestatud keskkonnaalastest sihtidest kolme kuu jooksul pärast nende kehtestamist.

## Artikkel 11

### Seireprogrammid

1. Liikmesriigid kehtestavad artikli 8 lõike 1 kohaselt tehtud esialgse hindamise alusel koordineeritud seireprogrammi oma mereakvatooriumi keskkonnaseisundi pidevaks hindamiseks III lisas toodud elementide soovitusliku nimekirja ja V lisas toodud nimekirja alusel ja toetudes artikli 10 kohaselt kehtestatud keskkonnaalastele sihtidele ning rakendavad seda programmi.

Seireprogrammid on merepiirkonna või allpiirkonna ulatuses omavahel kooskõlas ning tuginevad hindamist ja seiret käsitlevatele ühenduse õigusaktide, sealhulgas elupaikade direktiivi ja linnukaitse direktiivi või rahvusvaheliste lepingute asjakohastele sätetele ning on nendega kooskõlas.

2. Liikmesriigid, kellel on ühine merepiirkond või allpiirkond, koostavad lõike 1 kohased seireprogrammid ning püüavad sidususe ja koordineerimise huvides tagada, et:
  - a) merepiirkonna või allpiirkonna seiremeetodid oleksid omavahel kooskõlas, et hõlbustada seiretulemuste võrdlemist;
  - b) võetaks arvesse asjakohaseid piiriüleseid mõjusid ja piiriüleseid iseärasusi.
3. Liikmesriigid teatavad komisjonile seireprogrammidest kolme kuu jooksul pärast nende kehtestamist.

4. Spetsifikatsioonid ja standarditud meetodid seireks ja hindamiseks, mis arvestavad olemasolevate kohustustega ja tagavad seire- ja hindamistulemuste võrreldavuse ning mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid seda täiendades, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

## Artikkel 12

### Teavitamised ja komisjoni hinnang

Kõigi artikli 9 lõike 2, artikli 10 lõike 2 ja artikli 11 lõike 3 alusel iga merepiirkonna ja allpiirkonna kohta tehtud teavitamiste alusel annab komisjon iga liikmeriigi puhul hinnangu sellele, kas teatatud elemendid moodustavad käesoleva direktiivi nõuetele vastava raamistiku, ning ta võib paluda asjaomasel liikmesriigil esitada mis tahes täiendavat teavet, mis on kättesaadav ja vajalik.

Kõnealuste hinnangute koostamisel arvestab komisjon eri merepiirkondade ja allpiirkondade piires ja kogu ühenduses kasutusel olevate raamistike sidusust.

Komisjon teavitab kuue kuu jooksul pärast kõigi selliste teavitamiste kättesaamist asjaomaseid liikmesriike sellest, kas tema arvates on teatatud elemendid kooskõlas käesoleva direktiiviga, ning annab juhiseid tema hinnangul vajalike muudatuste tegemiseks.

### III peatükk

## Merestrateegiad: meetmeprogrammid

#### Artikkel 13

#### Meetmeprogrammid

1. Liikmesriigid teevad iga asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna puhul kindlaks meetmed, mida tuleb võtta nende mereakvatooriumis hea keskkonnaseisundi saavutamiseks või säilitamiseks vastavalt artikli 9 lõikele 1.

Need meetmed töötatakse välja artikli 8 lõike 1 kohaselt tehtava esialgse hindamise alusel ja lähtudes artikli 10 lõike 1 kohaselt kehtestatud keskkonnavaladest sihtidest, võttes arvesse VI lisas loetletud meetmete tüüpe.

2. Liikmesriigid integreerivad lõike 1 alusel väljatöötatud meetmed meetmeprogrammi, võttes arvesse ühenduse õigusaktide, eelkõige direktiivi 2000/60/EÜ, nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ (asulareovee puhastamise kohta)<sup>1</sup> ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. veebruari 2006. aasta direktiivi 2006/7/EÜ (mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist)<sup>2</sup> ning samuti tulevikus vastu võetavate keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas käsitlevate õigusaktide ning rahvusvaheliste lepingute kohaselt nõutavaid asjakohaseid meetmeid.

---

<sup>1</sup> EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

<sup>2</sup> ELT L 64, 4.3.2006, lk 37.

3. Meetmeprogrammi koostamisel lõike 2 kohaselt võtavad liikmesriigid nõuetekohaselt arvesse säästvat arengut ja eelkõige kavandatud meetmete sotsiaalset ja majanduslikku mõju. Et abistada artiklis 7 osutatud pädevat asutust või pädevaid asutusi nende eesmärkide igakülgsel täitmisel, võivad liikmesriigid sellisest koostegevusest kasu saamise eesmärgil määrata kindlaks või kehtestada haldusraamistikke.

Liikmesriigid tagavad meetmete kulutõhususe ja tehnilise teostatavuse ning viivad enne iga uue meetme kehtestamist läbi mõjuhindamisi, sealhulgas tulude ja kulude analüüsi.

4. Käesoleva artikli kohaselt kehtestatud meetmeprogrammid sisaldavad ruumilisi kaitsemeetmeid, mis aitavad kaasa kaitstud merealade sidusa ja representatiivse võrgustiku loomisele, hõlmates piisavalt sellesse kuuluvate selliste ökosüsteemide mitmekesisust nagu elupaikade direktiivi ja linnukaitse direktiivi kohased erikaitsealad ning merekaitsealad, milles on kokku leppinud ühendus või asjaomased liikmesriigid rahvusvaheliste või piirkondlike lepingute raames, milles nad on osalised.

5. Kui liikmesriigid on seisukohal, et inimtegevuse juhtimisel ühenduse või rahvusvahelisel tasandil võib olla oluline mõju merekeskkonnale, eriti lõikes 4 käsitletataval aladel, pöörduvad nad igaüks eraldi või ühiselt pädeva asutuse või asjaomase rahvusvahelise organisatsiooni poole, et arutada või vajadusel võtta vastu meetmeid, mis võivad olla vajalikud käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks, et säilitada ökosüsteemide terviklikkus, struktuur ja toimimine või vajadusel need taastada.
6. Liikmesriigid teevad hiljemalt 2013. aastaks kõigi merepiirkondade või allpiirkondade kohta avalikkusele kättesaadavaks lõigetes 4 ja 5 nimetatud alasid käsitleva asjakohase teabe.
7. Liikmesriigid näitavad oma meetmeprogrammides, kuidas kavatakse meetmeid rakendada ja kuidas need aitavad kaasa artikli 10 lõike 1 alusel kehtestatud keskkonnavalaste sihtide saavutamisele.
8. Liikmesriigid võtavad meetmeprogrammide puhul arvesse mõju, mida need avaldavad vetele väljaspool oma mereakvatooriumi, et minimeerida kahju ja võimaluse korral avaldada positiivset mõju kõnesolevatele vetele.
9. Liikmesriigid teatavad komisjonile ja teistele asjaomastele liikmesriikidele oma meetmeprogrammidest kolme kuu jooksul alates nende kehtestamisest.
10. Võttes arvesse artiklis 16 sätestatut, tagavad liikmesriigid programmide käivitamise ühe aasta jooksul alates nende kehtestamisest.

## Artikkel 14

### Erandid

1. Liikmesriik võib tuvastada oma mereakvatooriumis juhtumid, kus punktides a–d loetletud mis tahes põhjustel ei saa keskkonnaalaseid sihte või head keskkonnaseisundit selle liikmesriigi võetavate meetmetega täielikult saavutada või kui neid sihte ei saa punktis e osutatud põhjustel saavutada ettenähtud ajavahemiku jooksul:
  - a) tegevus või tegevusetus, mille eest asjaomane liikmesriik ei ole vastutav;
  - b) looduslikud põhjused;
  - c) vääramatu jõud;
  - d) mereakvatooriumi füüsikaliste omaduste nihked või muutused, mis tulenevad üldisest huvist tingitud meetmetest, mida peetakse keskkonnale osaks saavast negatiivsest mõjust tähtsamaks, sealhulgas igasugune piiriülene mõju;
  - e) looduslikud tingimused, mis ei võimalda asjaomase merekeskkonna seisundi parandamist nõutud tähtajaks.

Asjaomane liikmesriik näitab sellised juhtumid selgelt ära oma meetmeprogrammis ja esitab komisjonile oma seisukoha põhjendamiseks vajalikud tõendid. Juhtumite tuvastamisel võtab liikmesriik arvesse tagajärgi teistele liikmesriikidele asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas.

Asjaomane liikmesriik võtab siiski asjakohaseid ajutisi meetmeid, mille eesmärk on püüelda jätkuvalt keskkonnavalaste sihtide saavutamise suunas, vältida punktides b, c või d nimetatud põhjustel ohustatud mereakvatooriumi seisundi edasist halvenemist ja leevendada kahjulikku mõju asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas või teiste liikmesriikide mereakvatooriumis.

2. Lõike 1 punktis d käsitletud olukorras tagavad liikmesriigid selle, et nihked või muutused ei välista püsivalt ega sea ohtu hea keskkonnaseisundi saavutamist asjaomases merepiirkonnas või allpiirkonnas või teiste liikmesriikide mereakvatooriumis.
3. Lõike 1 kolmandas lõigus osutatud ajutised meetmed integreeritakse niipalju kui võimalik meetmeprogrammidesse.
4. Liikmesriigid töötavad välja kõik artikli 5 lõikes 2 osutatud merestrateegiate elemendid ja rakendavad neid, kuid neilt ei nõuta, välja arvatud artiklis 8 kirjeldatud esialgse hindamise puhul, erimeetmete võtmist, kui puudub märkimisväärne oht merekeskkonnale või kui sellega kaasnevad ebaproportsionaalsed kulud, võttes arvesse ohtu merekeskkonnale, ning tingimusel, et ei toimu olukorra edasist halvenemist.

Kui liikmesriik ei võta meetmeid kummalgi nimetatud põhjusel, esitab ta komisjonile vajalikud tõendid oma otsuse põhjendamiseks, vältides samas olukorra kujunemist, mille puhul hea keskkonnaseisundi saavutamine muutuks jäädavalt võimatuks.



## Artikkel 15

### Soovitused ühenduse tegevuseks

1. Kui liikmesriik tuvastab probleemi, mis mõjutab tema mereakvatooriumi keskkonnaseisundit ja mida ei saa lahendada siseriiklikul tasandil võetavate meetmetega või mis on seotud mõne muu ühenduse poliitika või rahvusvahelise lepinguga, teatab ta sellest vastavalt komisjonile ja põhjendab oma seisukohta.

Komisjon vastab kuue kuu jooksul.

2. Kui osutub vajalikuks ühenduse institutsioonide tegevus, esitavad liikmesriigid komisjonile ja nõukogule asjakohased soovitused meetmete võtmiseks seoses lõikes 1 osutatud probleemiga. Kui asjakohastes ühenduse õigusaktides pole sätestatud teisiti, vastab komisjon igale sellisele soovitusel kuue kuu jooksul ning võtab vajadusel neid soovitusi arvesse vastavate ettepanekute esitamisel Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

## Artikkel 16

### Teavitamised ja komisjoni hinnang

Artikli 13 lõike 9 alusel tehtud meetmeprogrammidest teavitamiste alusel annab komisjon hinnangu selle kohta, kas teatatud programmid moodustavad iga liikmesriigi puhul käesoleva direktiivi nõuete täitmiseks vajaliku asjakohase raamistiku, ning võib paluda asjaomasel liikmesriigil esitada täiendavat olemasolevat ja vajalikku teavet.

Kõnealuste hinnangute koostamisel arvestab komisjon eri merepiirkondade ja allpiirkondade ning terve ühenduse meetmeprogrammide sidusust.

Komisjon teavitab kuue kuu jooksul pärast kõigi selliste teavitamiste kättesaamist asjaomaseid liikmesriike, kas tema arvates on teatatud meetmeprogrammid kooskõlas käesoleva direktiiviga, ning annab juhiseid tema hinnangul vajalike muudatuste tegemiseks.

## IV peatükk

### Ajakohastamine, aruanded ja avalik teave

#### Artikkel 17

##### Ajakohastamine

1. Liikmesriigid tagavad iga asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna merestrateegiate ajakohastamise.
2. Lõike 1 kohaldamisel vaatavad liikmesriigid artiklis 5 osutatud koordineeritud viisil iga kuue aasta järel pärast merestrateegiate esialgset kehtestamist läbi oma strateegiate järgmised elemendid:
  - a) artikli 8 lõikes 1 ettenähtud esialgne hindamine ja artikli 9 lõikes 1 ettenähtud hea keskkonnaseisundi piiritlemine;
  - b) artikli 10 lõike 1 kohaselt kehtestatud keskkonnavalasid sihid;
  - c) artikli 11 lõike 1 kohaselt kehtestatud seireprogrammid;
  - d) artikli 13 lõike 2 kohaselt kehtestatud meetmeprogrammid.
3. Lõikes 2 sätestatud läbivaatamiste järel tehtavate ajakohastuste üksikasjad saadetakse komisjonile, piirkondlike merekonventsioonide osalistele ja teistele asjaomastele liikmesriikidele kolme kuu jooksul nende avaldamisest kooskõlas artikli 19 lõikega 2.

4. Artikleid 12 ja 16 kohaldatakse käesoleva artikli osas *mutatis mutandis*.

## Artikkel 18

### Vahearuanded

Liikmesriigid esitavad kolme aasta jooksul alates iga meetmeprogrammi või selle ajakohastuse avaldamisest vastavalt artikli 19 lõikele 2 komisjonile kokkuvõtliku vahearuande, milles kirjeldatakse kõnealuse programmi elluviimisel tehtud edusamme.

## Artikkel 19

### Avalik arutelu ja teave

1. Kooskõlas ühenduse asjakohaste kehtivate õigusaktidega tagavad liikmesriigid, et kõikidele huvitatud isikutele on varakult tagatud tõhusad võimalused osaleda käesoleva direktiivi rakendamises, kaasates sellesse võimaluse korral olemasolevad haldusasutused ja -struktuurid, sealhulgas piirkondlikud merekonventsioonid, teaduslikud nõuandvad asutused ja piirkondlikud nõuandekomisjonid.
2. Liikmesriigid avaldavad ja teevad üldsusele märkuste tegemiseks kättesaadavaks oma merestrateegiate või nendega seotud ajakohastuste järgmiste elementide kokkuvõtted:
  - a) artikli 8 lõikes 1 ettenähtud esialgne hindamine ja artikli 9 lõikes 1 ettenähtud hea keskkonnaseisundi piiritlemine;
  - b) artikli 10 lõike 1 kohaselt kehtestatud keskkonnavalased sihid;

c) artikli 11 lõike 1 kohaselt kehtestatud seireprogrammid;

d) artikli 13 lõike 2 kohaselt kehtestatud meetmeprogrammid.

3. Keskkonnavalaste teabe juurdepääsu osas kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta<sup>1</sup>.

Vastavalt direktiivile 2007/2/EÜ annavad liikmesriigid komisjonile käesoleva direktiiviga seotud ülesannete täitmiseks, eriti artikli 20 lõike 3 punkti b kohase ühenduse merekeskkonna seisundit käsitleva ülevaate koostamiseks, juurdepääsu artikli 8 kohaselt läbiviidavast esialgsest hindamisest ja artikli 11 kohaselt kehtestatud seireprogrammidest tulenevatele andmetele ja teabele ning nende kasutusõigused.

Hiljemalt kuus kuud pärast artikli 8 kohase esialgse hindamise ja artiklis 11 ette nähtud seireprogrammide andmete ja teabe saamist, tehakse kõnesolev teave ja andmed samuti kättesaadavaks Euroopa Keskkonnaagentuurile, et viimane saaks oma ülesandeid täita.

---

<sup>1</sup> ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

## Artikkel 20

### Komisjoni aruanded

1. Komisjon avaldab esimese hindamisaruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta kahe aasta jooksul pärast kõigi meetmeprogrammide saamist ja igal juhul hiljemalt 2019. aastaks.

Seejärel avaldab komisjon edasised aruanded iga kuue aasta tagant. Komisjon esitab aruanded Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2. Komisjon avaldab hiljemalt ...\* aruande, milles antakse hinnang käesoleva direktiivi panuse kohta selliste olemasolevate kohustuste täitmisesse ja algatuste kohaldamisesse, mis liikmesriikidel või ühendusel on ühenduse või rahvusvahelisel tasandil mereakvatooriumi keskkonnakaitse suhtes.

Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Lõikes 1 sätestatud aruanded sisaldavad järgmist:
  - a) ülevaade käesoleva direktiivi rakendamisel tehtud edusammudest;
  - b) ülevaade merekeskkonna seisundist ühenduses, mis on koostatud koostöös Euroopa Keskkonnaagentuuriga ning asjaomaste piirkondlike mere- ja kalandusorganisatsioonide ja -konventsioonidega;
  - c) ülevaade merestrateegiatest koos soovitud nendega parandamise kohta;

---

\* Väljaannete talitus: 4 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

- d) kokkuvõtte liikmesriikidelt artiklite 12 ja 16 kohaselt saadud teabest ja komisjoni poolt artikli 16 kohaselt tehtud hindamistest seoses liikmesriikidelt vastavalt artiklile 15 laekunud teabega;
- e) kokkuvõtte kõigile artikli 18 alusel liikmesriikide poolt komisjonile esitatud aruannetele antud vastustest;
- f) kokkuvõtte vastustest Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt eelmistele merestrateegiate kohta tehtud märkustele;
- g) kokkuvõtte muude asjakohaste ühenduse poliitikate panusest käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamisse.

## Artikkel 21

### Arenguaruanne kaitstud alade kohta

Komisjon koostab 2014. aastaks liikmesriikide poolt 2013. aastaks esitatava teabe põhjal aruande merekaitsealade loomisel saavutatud arengu kohta, võttes arvesse kohaldatavatest ühenduse õigusaktidest tulenevaid olemasolevaid kohustusi ning ühenduse ja liikmesriikide rahvusvahelisi kohustusi.

Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

## Artikkel 22

### Ühenduse rahastamine

1. Arvestades, et merestrateegiate kehtestamine on loomupäraselt prioriteet, toetatakse käesoleva direktiivi rakendamist ühenduse olemasolevatest rahastamisvahenditest vastavalt kehtivatele eeskirjadele ja tingimustele.
2. EL kaasrahastab liikmesriikide koostatud programme vastavalt olemasolevatele rahastamisvahenditele.

## Artikkel 23

### Käesoleva direktiivi läbivaatamine

Komisjon vaatab käesoleva direktiivi läbi hiljemalt ...\* ja esitab vajalikud muutmissettepanekud, kui see on asjakohane.

---

\*

Väljaannete talitus: 15 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.



## V peatükk

### Lõppsätted

#### Artikkel 24

##### Tehnilised kohandused

1. III, IV ja V lisa võib muuta vastavalt teaduse ja tehnika arengule vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele, võttes arvesse artikli 17 lõikes 2 sätestatud merestrateegiate läbivaatamise ja ajakohastamise tähtaegu.
2. Vastavalt artikli 25 lõikes 2 osutatud regulatiivmenetlusele:
  - a) võib võtta vastu metoodikastandardid I, III, IV ja V lisa kohaldamiseks;
  - b) võib võtta vastu tehnilised vormingud andmete, sealhulgas statistiliste ja kartograafiliste andmete edastamiseks ja töötlemiseks.

#### Artikkel 25

##### Regulatiivkomitee

1. Komisjoni abistab komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

## Artikkel 26

### Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt...\*. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.
3. Mereakvatooriumita liikmesriigid jõustavad üksnes need normid, mis on vajalikud artikli 6 ja artikli 7 nõuete järgmiseks.

Kui sellised normid on siseriikliku õigusega juba kehtestatud, edastavad asjaomased liikmesriigid komisjonile selliste normide teksti.

---

\* Väljaannete talitus: 2 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

## Artikkel 27

### Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

## Artikkel 28

### Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

Euroopa Parlamendi nimel  
president

Nõukogu nimel  
eesistuja

---

## I LISA

### Hea keskkonnaseisundi piiritlemise kvalitatiivsed tunnused

(millele on osutatud artikli 3 lõikes 5, artikli 9 lõigetes 1 ja 3 ning artiklis 24)

- 1) Bioloogiline mitmekesisus on säilinud. Elupaikade kvaliteet ja olemasolu ning liikide levik ja arvukus on kooskõlas valitsevate füsiograafiliste, geograafiliste ja kliimatiliste tingimustega.
- 2) Inimtegevuse tulemusel sissetoodud võõrliigid jäävad tasemele, millel ei ole negatiivset mõju ökosüsteemile.
- 3) Kaubanduslikel eesmärkidel kasutatavate kala ja karploomade populatsioonid on ohututes bioloogilistes piirides, kusjuures populatsiooni vanuseline ja suuruseline koosseis annab tunnistust ressursside heast seisukorrast.
- 4) Kõik teadaolevad mere toiduvõrkude elemendid eksisteerivad tavapärase arvukuse ja mitmekesisuse tasemel, mis on võimeline tagama pikaajalise liikide rohkuse ja nende täieliku paljunemissuutlikkuse säilimise.
- 5) Inimtekkeline eutrofeerumine, eelkõige selle negatiivsed mõjud, nagu bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, ökosüsteemi seisundi halvenemine, vetikate kahjulik õitsemine ja hapnikunappus põhjavetes, on minimeeritud.
- 6) Merepõhja terviklikkus on tasemel, mis kindlustab ökosüsteemide funktsioneerimise ja struktuuri ning selle, et eelkõige merepõhja ökosüsteemid ei ole kahjustatud.

- 7) Merevee hüdrograafiliste tingimuste püsival muutusel ei ole negatiivset mõju mere ökosüsteemidele.
- 8) Saasteainete kontsentratsioon on tasemel, mis ei põhjusta saastumisest tulenevaid mõjusid.
- 9) Saasteained kalades ja muudes inimtarbimiseks ettenähtud mereandides ei ületa ühenduse õigusaktides või muude asjakohaste standarditega kehtestatud tasemeid.
- 10) Mereprahi omadused ja kogus ei kahjusta ranniku- ja merekeskkonda.
- 11) Energia keskkonda juhtimine, sealhulgas veealune müra on tasemel, mis, ei kahjusta merekeskkonda.

Artikli 9 lõike 1 kohaselt igas merepiirkonnas või allpiirkonnas hea keskkonnaseisundi parameetrite kindlaksmääramisel kaaluvad liikmesriigid kõiki käesolevas lisas loetletud kvalitatiivseid tunnuseid, et määrata kindlaks need tunnused, mida tuleb kasutada kõnealuse piirkonna või allpiirkonna hea keskkonnaseisundi piiritlemisel. Kui liikmesriik leiab, et ühe või mitme sellise tunnuse kasutamine ei ole asjakohane, esitab ta komisjonile vastavad põhjendused artikli 9 lõike 2 kohase teavitamise raames.

---

## II LISA

### Pädevad asutused

(millele on osutatud artikli 7 lõikes 1)

- 1) Pädeva(te) asutus(t)e nimi ja aadress – nimetatud pädeva(te) asutus(t)e ametlik nimi ja aadress.
  - 2) Pädeva(te) asutus(t)e õiguslik vorm – pädeva(te) asutus(t)e õigusliku vormi lühikirjeldus.
  - 3) Ülesanded – pädeva(te) asutus(t)e õiguslike ja haldusülesannete lühikirjeldus ning asjaomase mereakvatooriumiga seotud ülesannete kirjeldus.
  - 4) Liikmeskond – kui pädev asutus või pädevad asutused tegutsevad teiste pädevate asutuste vahelise koordineerimisasutusena, nõutakse nende asutuste nimekirja koos kokkuvõttega koordineerimise tagamiseks loodud institutsioonilistest suhetest.
  - 5) Piirkondlik või allpiirkondlik koordineerimine – nõutakse kokkuvõtet mehhanismidest, mis on kehtestatud selleks, et tagada koordineerimine liikmesriikide vahel, kelle mereakvatoorium jääb samasse merepiirkonda või allpiirkonda.
-

### III LISA

#### Omaduste, survetegurite ja mõjude soovituslik nimekiri

(osutatud artikli 8 lõikes 1, artikli 9 lõigetes 1 ja 3, artikli 10 lõikes 1, artikli 11 lõikes 1 ja artiklis 24)

Tabel 1 – Parameetrid	
Füüsikalised ja keemilised omadused	<ul style="list-style-type: none"><li>– Merepõhja topograafia ja batümeetria;</li><li>– Temperatuuri- ja jääkatte režiim aastate ja hooegade lõikes, hoovuste kiirus, tõusvoolud, lainetest mõjutatus, segunemise karakteristikud, hāgusus, viibeaeg;</li><li>– Soolsuse ruumiline ja ajaline jaotus;</li><li>– Toitainete ja hapniku ruumiline ja ajaline jaotus (DIN, TN, DIP, TP, TOC);</li><li>– pH ja pCO<sub>2</sub> profiilid või muud merekeskkonna hapestumise mõõtmiseks sobivad võrdväärased parameetrid.</li></ul>
Elupaigatüübid	<ul style="list-style-type: none"><li>– Valitsevad merepõhja ja veesamba elupaigatüübid koos neile iseloomulike füüsikaliste ja keemiliste omadustega, näiteks sügavus, vee temperatuuri režiim, hoovused ja muud vee liikumised, soolsus, veepõhja struktuur ja aluspõhi;</li></ul>

	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Eriliste elupaigatüüpide, eelkõige selliste tüüpide identifitseerimine ja kaardistamine, mis on ühenduse õigusaktide (elupaikade direktiiv ja linnukaitse direktiiv) või rahvusvaheliste konventsioonide alusel tunnistatud teadusalaselt või bioloogilise mitmekesisuse poolest huviväärseks;</li> <li>– Elupaigad aladel, mis oma omaduste, asukoha või strateegilise tähtsuse tõttu väärivad erilist tähelepanu. Nende hulka võivad kuuluda intensiivse või spetsiifilise surve all olevad alad või konkreetset kaitsereežiimi vajavad alad.</li> </ul>
Bioloogilised omadused	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Valitsevate merepõhja ja veesamba elupaikadega seotud bioloogiliste koosluste kirjeldus. Selle hulka kuulub teave füto- ja zooplanktoni koosluste, sealhulgas liikide ning hooajaliste ja geograafiliste variatsioonide kohta;</li> <li>– Teave katteseemnetaimede, makrovetikate ja põhjafauna selgrootute, sealhulgas nende liigilise koosseisu, biomassi ning aasta/hooaja lõikes toimuvate variatsioonide kohta;</li> <li>– Teave kalapopulatsioonide, sealhulgas nende arvukuse, leviku ja vanuselise/suuruselise koosseisu kohta;</li> </ul>



	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Piirkonnas või allpiirkonnas esinevate mereimetajate ja -roomajate liikide populatsioonidünaamika, loodusliku ja tegeliku leviala ning seisundi kirjeldus.</li> <li>– Piirkonnas või allpiirkonnas esinevate merelinnuliikide populatsioonidünaamika, loodusliku ja tegeliku leviala ning seisundi kirjeldus.</li> <li>– Muude piirkonnas või allpiirkonnas esinevate ning ühenduse õigusaktide või rahvusvaheliste lepingutega reguleeritud liikide populatsioonidünaamika, loodusliku ja tegeliku leviala ning seisundi kirjeldus;</li> <li>– Piirkonnas või allpiirkonnas esinevate mittepõliste eksootiliste liikide ajutise esinemise, arvukuse ja ruumilise jaotuse nimistu või, kui see on asjakohane, looduslike liikide geneetiliselt erinevad esinemiskujud.</li> </ul>
Muud näitajad	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Kemikaalide, sealhulgas murettekitavate kemikaalide, settesaaste, tulipunktide, terviseküsimate ning elustiku (eelkõige inimtarbimiseks mõeldud elustiku) saastumisega seotud seisundi kirjeldus;</li> <li>– Muude piirkonnale või allpiirkonnale tüüpiliste või eriomaste näitajate ja omaduste kirjeldus.</li> </ul>

Tabel 2 – Survetegurid ja mõjud

Füüsiline kadu	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Katmine (nt tehisrajatistega, süvendusheitmete kõrvaldamisega);</li> <li>– Blokeerimine (nt püsikonstruktsioonidega).</li> </ul>
Füüsiline kahju	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Muutused mudastumises (nt suudmekohtades, suurenenud äravoolu ja süvendamise / süvendusheitmete kõrvaldamise tulemusel);</li> <li>– Abrasioon (nt kutselise kalapüügi, laevatamise, ankurdamise mõju merepõhjale);</li> <li>– Selektiivne väljaviimine (nt elus- ja eluta ressursside uurimine ja kasutamine).</li> </ul>
Muud füüsilised häired	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Veealune müra (nt laevad, veealused akustilised seadmed);</li> <li>– Merepraht.</li> </ul>
Häired hüdroloogilistes protsessides	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Märkimisväärsed muutused soojusrežiimis (nt elektrijaamade veelaskmed);</li> <li>– Märkimisväärsed muutused soolsusrežiimis (nt vee liikumisi takistavate konstruktsioonide, veevõtmise tulemusel).</li> </ul>

Saastumine ohtlike ainetega	– Seadusest tulenevate ühendite ja mõjude bioloogiliselt aktiivsete ainete juhtimine veekokku (nt merekeskkonna jaoks asjakohased prioriteetsed ained vastavalt direktiivile 2000/60/EÜ; nagu kaamine (nt tehisrajaistega, süvendusheitmete pestitsiidid, riknemisvastased ained, ravimid, nt hajureostusallikatest tulenevate kadude, laevade põhjustatud reostuse, atmosfääris sadestumise tulemusel);
Füüsiline kadu	– Dikeerimine (nt pusikonstruktsioonidega);
Füüsiline kahju	– Mittesünteetiliste ainete ja ühendite juhtimine veekokku (nt raskmetallid, süsihappegaas, nt laevade põhjustatud ja jõgede aravoolu ja süvendamise, süvendusheitmete kõrvaldamise suudmekohtadest ning nafta, gaasi ja mineraalide uurimisest ja kasutamisest tuleneva reostuse, atmosfääris sadestumise tulemusel);
Ainete süstemaatiline ja/või tahtlik keskkonda viimine	– Alustamine (nt kutselise kalapüügi, laevatamise, ankurdamise mõju merepõhjale);
Muud füüsilised häired	– Radionukliidide juhtimine veekokku.
	– Selektiivne väljaviimine (nt elus- ja eluta ressursside muude tahkete, vedelate või gaasiliste ainete uuringu ja kasutamise);
	– mereakvatooriumi juhtimine nende süstemaatilise ja/või tahtliku merekeskkonda viimise tulemusena, mis on lubatud
	– koostöös ühenduse muude õigusaktide ja/või
	– Mõnede muude konventsioonidega.
Häired tehnoloogilistes	– Märkimisväärsed muutused soolsusrežiimis (nt elektrijaamade
protsesside rikastumine	– heitmed); punkt- või hajureostusallikatest, sealhulgas põllumajandusest, vesiviljelusest, atmosfääris sadestumine);
	– Märkimisväärsed muutused soolsusrežiimis (nt vee liikumisi
	– Oksustavate konventsioonide, (nt veevõimalisusest) akasvatus, jõgede suudmekohad).
Bioloogilised häired	– Mikroobsete patogeenide juhtimine veekokku;
	– Vöörliikide sissetoomine ja translokatsioon;
	– Liikide selektiivne väljapüük, sealhulgas mittesihtliikide juhuslik püük (nt kutselise ja harrastuspüügi tulemusel).

Saastumine ohtlike ainetega	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Sünteetiliste ühendite ja bioloogiliselt aktiivsete ainete juhtimine veekokku (nt merekeskkonna jaoks asjakohased prioriteetsed ained vastavalt direktiivile 2000/60/EÜ, nagu pestitsiidid, riknemisvastased ained, ravimid, nt hajureostusallikatest tulenevate kadude, laevade põhjustatud reostuse, atmosfääris sadestumise tulemusel);</li> <li>– Mittesünteetiliste ainete ja ühendite juhtimine veekokku (nt raskmetallid, süsivesinikud, nt laevade põhjustatud ja jõgede suudmekohtadest ning nafta, gaasi ja mineraalide uurimisest ja kasutamisest tuleneva reostuse, atmosfääris sadestumise tulemusel);</li> <li>– Radionukliidide juhtimine veekokku.</li> </ul>
Ainete süstemaatiline ja/või tahtlik keskkonda viimine	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Muude tahkete, vedelate või gaasiliste ainete mereakvatooriumi juhtimine nende süstemaatilise ja/või tahtliku merekeskkonda viimise tulemusena, mis on lubatud kooskõlas ühenduse muude õigusaktide ja/või rahvusvaheliste konventsioonidega.</li> </ul>
Toiteelementidega ja orgaaniline rikastumine	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Väetiste ja muude lämmastiku- ja fosforirikaste ainete heitmed (nt punkt- või hajureostusallikatest, sealhulgas põllumajandusest, vesiviljelusest, atmosfääris sadestumine);</li> <li>– Orgaanilise ainese heitmed (nt kanalisatsioon, kalakasvatus, jõgede suudmekohad).</li> </ul>
Bioloogilised häired	<ul style="list-style-type: none"> <li>– Mikroobsete patogeenide juhtimine veekokku;</li> <li>– Võõrliikide sissetoomine ja translokatsioon;</li> <li>– Liikide selektiivne väljapüük, sealhulgas mittesihtliikide juhuslik püük (nt kutselise ja harrastuspüügi tulemusel).</li> </ul>

## IV LISA

### Keskkonnaalaste sihtide kehtestamisel arvessevõetavate soovituslik parameetrite nimekiri (osutatud artikli 10 lõikes 1 ja artiklis 24)

- 1) Merepiirkonnas või allpiirkonnas liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvat mereakvatooriumi iseloomustavate elementide piisav käsitlemine.
- 2) Vajadus seada a) sihid, millega kehtestatakse hea keskkonnaseisundi määratluseel põhinevad soovitud tingimused; b) mõõdetavad kontrollarvud ja nendega seotud indikaatorid, mis võimaldavad teostada seiret ja hindamist; ja c) tegevussihid, mis on seotud nende saavutamise toetamiseks mõeldud konkreetsete rakendusmeetmetega.
- 3) Saavutatava või säilitatava keskkonnaseisundi täpsustamine ja formuleerimine merepiirkonda või allpiirkonda kuuluvat liikmesriigi mereakvatooriumi iseloomustavate elementide mõõdetavate omaduste näol.
- 4) Sihtide kogumi kooskõla; nendevaheliste vastuolude puudumine.
- 5) Sihtide saavutamiseks vajalike ressursside täpsustamine.
- 6) Sihtide, sealhulgas võimalike vahesihtide, formuleerimine koos nende saavutamiseks ettenähtud ajakavaga.
- 7) Edusammude jälgimiseks ja juhtimisotsuste suunamiseks mõeldud näitajate täpsustamine sihtide saavutamist silmas pidades.
- 8) Vajaduse korral võrdluspunktide täpsustamine (siht- ja piirväärtused).

- 9) Sotsiaalsete ja majanduslike probleemide nõuetekohane arvestamine sihtide seadmisel.
- 10) Artiklis 1 sätestatud keskkonnaeesmärke silmas pidades välja töötatud keskkonnasihtide, nendega seotud näitajate ning siht- ja piirväärtuste kogumi läbivaatamine, et hinnata, kas sihtide saavutamisel muutuks merepiirkonnas liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluva mereakvatooriumi keskkonna seisund neile vastavaks.
- 11) Sihtide vastavus ühenduse ja selle liikmesriikide asjaomaste rahvusvaheliste ja piirkondlike kokkulepete alusel võetud eesmärkidele, kasutades neid, mis on asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna puhul artiklis 1 sätestatud keskkonnaeesmärkide saavutamiseks kõige asjakohasemad.
- 12) Kui sihtide ja näitajate kogum on kokku pandud, tuleks need artiklis 1 sätestatud keskkonnaeesmärke silmas pidades ühiselt läbi vaadata, et hinnata, kas sihtide saavutamisel muutuks keskkonna seisund neile vastavaks.

---

## V LISA

### Seireprogrammid

(osutatud artikli 11 lõikes 1 ja artiklis 24)

- 1) Vajadus esitada teavet keskkonnaseisundi hindamiseks ning heast keskkonnaseisundist lahutava vahemaa ja selle suunas tehtud edusammude hindamiseks vastavalt III lisale ja artikli 9 lõike 3 kohaselt kindlaksmääratavatele kriteeriumidele ja metoodikastandarditele.
- 2) Vajadus tagada teabe genereerimine, mis võimaldab teha kindlaks artiklis 10 ettenähtud keskkonnaalaste sihtide sobivad näitajad.
- 3) Vajadus tagada teabe genereerimine, mis võimaldab hinnata artiklis 13 osutatud meetmete mõju.
- 4) Vajadus kaasata meetmeid muutuste põhjuse ja seeläbi võimalike parandavate meetmete kindlakstegemiseks, mida oleks soovitud seisundivahemikust kõrvalekallete avastamise korral tarvis võtta hea keskkonnaseisundi taastamiseks.
- 5) Vajadus esitada teavet keemiliste saasteainete kohta inimtarbimiseks mõeldud liikides, mis pärinevad kutselise kalapüügi aladelt.
- 6) Vajadus kaasata meetmeid, millega kinnitatakse, et parandusmeetmed toovad kaasa soovitud muutusi, mitte aga soovimatuid kõrvaltoimeid.

- 7) Vajadus koondada teave merepiirkondade või allpiirkondade alusel vastavalt artiklile 4.
  - 8) Vajadus tagada hindamisviiside ja -meetodite võrreldavus merepiirkondade ja/või allpiirkondade piires ja vahel.
  - 9) Vajadus töötada välja tehnilised spetsifikaadid ja standardiseeritud meetodid järelevalve teostamiseks ühenduse tasandil, et teavet oleks võimalik võrrelda.
  - 10) Vajadus tagada, niivõrd kui võimalik, vastavus piirkondlikul ja rahvusvahelisel tasandil välja töötatud olemasolevatele programmidele, et soodustada nende programmide omavahelist kooskõla ja vältida jõupingutuste dubleerimist, kasutades neid seirejuhiseid, mis on asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna puhul kõige asjakohasemad.
  - 11) Vajadus kaasata artiklis 8 ettenähtud esialgsesse hindamisse ühe osana keskkonnatingimustes aset leidnud suuremate muutuste ning vajaduse korral uute ja esilekerkivate küsimuste hindamine.
  - 12) Vajadus käsitleda artiklis 8 ettenähtud esialgse hindamise osana III lisas loetletud asjakohaseid elemente, sealhulgas nende looduslikku variatiivsust, ning hinnata suundumusi artikli 10 lõike 1 kohaselt sätestatud keskkonnasihtide saavutamise suunas, kasutades vajaduse korral kindlaksmääratud näitajaid ja nende siht- või piirväärtusi.
-



## VI LISA

### Meetmeprogrammid

(osutatud artikli 13 lõikes 1 ja artiklis 24)

- 1) Sisendite kontrollimeetmed: majandamismeetmed, mis mõjutavad lubatud inimtegevuse määra.
  - 2) Väljundite kontrollimeetmed: majandamismeetmed, mis mõjutavad ökosüsteemi komponendi lubatud häirituse astet.
  - 3) Ruumilise ja ajalise leviku kontroll: majandamismeetmed, mis mõjutavad seda, kus ja millal teatud tegevusel toimuda lastakse.
  - 4) Juhtimise koordineerimise meetmed: vahendid juhtimise koordineerimise tagamiseks.
  - 5) Võimaluse korral merereostuse jälgitavust parandavad meetmed.
  - 6) Majanduslikud stiimulid: majandamismeetmed, tänu millele on mereökosüsteemi kasutajate huvides tegutseda viisil, mis aitab saavutada eesmärgiks seatud head keskkonnaseisundit.
  - 7) Leevendus- ja heastamisvahendid: majandamisvahendid, mis suunavad inimtegevust mereökosüsteemide kahjustatud komponentide taastamisele.
  - 8) Teabevahetus, huvirühmade kaasamine ja üldsuse teadlikkuse tõstmine.
-